

Prima instanță: Judecătoria Chișinău (sediul Buiucani), (jud. I. Păduraru)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. V. Clima, A. Malîi, E. Palanciuc)

Î N C H E I E R E

17 iulie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios
administrativ al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Nicolae Craiu
Svetlana Filincova

examinând admisibilitatea recursului declarat de Burca Irina reprezentată de avocatul Garaba Mihai,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Burca Irina împotriva Companiei de Asigurări „Donaris Vienna Insurance Group” SA și lui Ivancioglo Nicolae cu privire la încasarea despăgubirii de asigurare, a penalității, a dobânzii de întârziere și cheltuielilor de judecată, precum și repararea prejudiciului moral cauzat,

împotriva deciziei din 20 martie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care au fost respinse apelurile declarate de Burca Irina și de către Ivancioglo Nicolae și menținută hotărârea din 26 octombrie 2018 a Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani),

c o n s t a t ă :

La 30 iunie 2017, Burca Irina a depus cerere de chemare în judecată împotriva Companiei de Asigurări „Donaris Vienna Insurance Group” SA și lui Ivancioglo Nicolae cu privire la încasarea despăgubirii de asigurare, a penalității, a dobânzii de întârziere și cheltuielilor de judecată, precum și repararea prejudiciului moral cauzat,

În motivarea acțiunii a invocat că, la 20 ianuarie 2017, aproximativ la ora 19:45, la intersecția străzilor Plaiului cu Minsk, mun. Chișinău, s-a produs un accident rutier cu implicarea autoturismului de model ”BMW 318”, cu n/i ”XX XX” ce aparține lui Ivancioglo Nicolae și respectiv, a autoturismului de model ”Suzuki Vitara”, cu n/i ”XX XX” ce aparține Irinei Burca, în urma căruia, automobilul ultimei a fost avariat.

Reclamanta ca menționat că, ulterior la fața locului s-a prezentat poliția, fiind întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție nr. MAI03 605684 din 24 ianuarie 2017, prin care s-a constatat că, vinovat de comiterea accidentului rutier este Ivancioglo Nicolae, care la momentul producerii accidentului rutier deținea polița de asigurare obligatorie a răspunderii civile eliberat de CA „Donaris Vienna Insurance Group” SA.

În aceiași ordine de idei a specificat că, CA „Donaris Vienna Insurance

Group” SA la 30 ianuarie 2017 a întocmit declarația de daune nr. RCAI0140_2017 în care s-a stabilit data, ora și locul producerii accidentului, precum și faptul că autoturismul de model ”Suzuki Vitara” a avut de suferit o lovitură în spate din partea dreaptă.

La 20 ianuarie 2017, a fost întocmit procesul-verbal de constatare a pagubelor în care s-a indicat detaliat părțile componente și piesele avariate, gradul de avariere, felul de reparație sau înlocuirea și numărul elementelor avariate.

Prin dispoziția nr. RCAI0140_2017 din 01 martie 2017 emisă de către compania de asigurări „Donaris Vienna Insurance Group” SA, a fost dispusă recunoașterea evenimentului produs și descris în declarația de daune drept caz asigurat în conformitate cu care dauna cauzată autoturismului de model ”Suzuki Vitara” constituie suma de 32 074,36 lei. Mai mult ca atât a fost dispusă virarea acestei sume către Burca Irina.

Reclamanta a evidențiat că, din devizul calculului costului restabilirii autovehiculului avariat din 05 martie 2017, întocmit de asigurător unilateral, rezultă eronat valoarea lucrărilor de manoperă în suma de 14 781,11 lei și costul pieselor ce se înlocuiesc în mărime de 17 293,25 lei.

La 24 martie 2017, compania de asigurări „Donaris Vienna Insurance Group” SA a transferat reclamantei suma de 32 047,36 lei cu titlu de despăgubire de asigurare, fapt confirmat prin ordinul de plată nr. 1781 din 24 martie 2017.

Ulterior, a fost întocmit acordul cu privire la stabilirea cuantumului despăgubirii de asigurare, act care nu a fost semnat de Burca Irina din motiv că nu este de acord cu suma despăgubirii.

Astfel, nefiind de acord cu suma despăgubirii stabilită de către compania de asigurări „Donaris Vienna Insurance Group” SA în legătură cu producerea accidentului, a depus o cerere la Uniunea Experților Evaluatori Independenți privind examinarea mijlocului de transport și stabilirii valorii prejudiciului cauzat proprietarului autoturismului de model ”Suzuki Vitara”.

La 02 februarie 2017, a fost întocmit raportul de evaluare a pagubei nr.353/02A, conform căruia prejudiciul cauzat autoturismului de model ”Suzuki Vitara” este de 54 286,12 lei, așadar în opinia reclamantei compania de asigurări „Donaris Vienna Insurance Group” SA acționează cu rea-credință în acest caz, încercând să ducă în eroare, acordând pentru prejudiciul cauzat autoturismului acesteia o sumă vădit mai mică decât suma reală necesară pentru restabilirea autoturismului avariat.

A concluzionat că, asigurătorul CA „Donaris Vienna Insurance Group” SA nu a achitat integral daunele provocate în urma accidentului rutier din 20 ianuarie 2017, respectiv diferența de 22 211,76 lei urmează a fi încasată de la compania de asigurări, deoarece suma de 32 047,36 lei este una neîntemeiată și nu acoperă prejudiciul real cauzat.

Ulterior, prin raportul de expertiză judiciară nr.1001 și nr.1002 din 04 iunie 2018 expertul judiciar Sandu Ion a concluzionat că, costul reparației la automobilul de model „Suzuki Vitara” calculat în baza procesului-verbal de constatare a pagubei din 30 ianuarie 2017, întocmit de specialistul CA „Donaris Vienna Insurance Group” SA, la data accidentului rutier 20 ianuarie 2017, conform devizului estimativ, costul pieselor noi de schimb - 55 248,52 lei; costul lucrărilor de reparație - 16 060,17 lei și costul materialelor de bază pentru lucrările de

vopsire - 8 332,47 lei.

În viziunea reclamantei, expertul judiciar la stabilirea costului pieselor de schimb a automobilului de model „Suzuki Vitara” cu n/i ”XX XX” nu a aplicat corect normele legale, în acest sens atribuindu-i prejudiciului material suportat de Burca Irina un coeficient scăzut, iar prin raportul de expertiză judiciară nr. 1001, 1002 din 04 iunie 2018 s-a stabilit clar că, ultima în urma accidentului rutier a avut de suferit un prejudiciu material în sumă de 79 641,16 lei.

În asemenea circumstanțe, reclamanta a menționat că, asigurătorul CA „Donaris Vienna Insurance Group” SA n-a achitat integral daunele provocate în urma accidentului rutier din 20 ianuarie 2017, respectiv diferența de 47 566,80 lei urmează a fi încasată de la compania de asigurări.

Referitor la prejudiciu moral, reclamanta a indicat că prin raportul de constatare nr. 281 din 23 ianuarie 2017, s-a stabilit că, Burca Irina a suferit o vătămare corporală neînsemnată, care s-a manifestat prin prezența unei XXXX la nivelul XX XX XX, care ar fi putut fi cauzată în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contondent dur, posibil în timpul și circumstanțele indicate.

Prin urmare, Ivancioglo Nicolae prin fapta sa ilegală, a adus atingere nemijlocit dreptului nepatrimonial ce se manifestă prin suferința fizică și psihică suportată de aceasta în urma producerii accidentului rutier. Totodată, nu a avut posibilitatea să se folosească de automobilul său avariat o anumită perioadă.

Reieșind din prejudiciul evaluat mai sus reclamanta a considerat că, Ivancioglo Nicolae este obligat să o despăgubească pe Burca Irina pentru cele cauzate, acordându-i în acest sens o sumă de 10 000 lei.

Referitor la penalități Burca Irina a făcut trimitere la prevederile art. 6 alin. (6) din Legea cu privire la asigurări, potrivit căruia în caz de încălcare a termenului de plată a indemnizației de asigurare sau a despăgubirii de asigurare din vina asigurătorului, acesta va plăti asiguratului, beneficiarului asigurării și/sau păgubitului, pentru fiecare zi de întârziere, penalitate de 0,1% din suma indemnizației sau despăgubirii.

CA „Donaris Vienna Insurance Group” SA urmează să plătească penalitatea în mărime de 0,1% din suma despăgubirii pentru fiecare zi de întârziere în mărime de 8 562,02 lei. conform calculului anexat la cerere, penalitatea fiind calculată pentru 180 zile.

Referitor la dobânda de întârziere, reclamanta a menționat că aceasta reprezintă prin sine o varietate a despăgubirilor pentru prejudiciul astfel cauzat, mărimea cărora creditorul nu este obligat s-o probeze, decât dacă invocă o dobândă de întârziere peste cea indicată în art.619 al Codului civil. Astfel, urmează a fi încasat pentru perioada 01 martie 2017- 06 august 2018 suma de 11 170,38 lei.

În fine, în instanță reclamanta a solicitat încasarea din contul CA „Donaris Vienna Insurance Group” SA despăgubirii de asigurare în mărime de 47 566,80 lei, a penalității în mărime de 8 562,02 lei, a dobânzii de întârziere în mărime de 11 170,38 lei, a taxei de stat achitată la depunerea cererii de chemare în judecată în mărime de 2 119 lei, a taxei de stat achitată pentru efectuarea expertizei judiciare în mărime de 4 200 lei și a cheltuielilor pentru asistență juridică în mărime de 5 000 lei, iar din contul lui Ivancioglo Nicolae suma de 10 000 lei cu titlu de prejudiciu moral.

Prin hotărârea din 26 octombrie 2018 a Judecătoriei Chișinău (sediul

Buiucani), acțiunea a fost admisă parțial, fiind dispusă încasarea din contul lui Ivancioglo Nicolae în beneficiul Irinei Burca a sumei de 2 000 lei cu titlu de prejudiciu moral. În rest acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia din 20 martie 2019 a Curții de Apel Chișinău, au fost respinse apelurile declarate de Burca Irina și de către Ivancioglo Nicolae și menținută hotărârea din 26 octombrie 2018 a Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani).

Pentru a emite soluțiile menționate, instanțele ierarhic inferioare au reținut că, Burca Irina nu poate să solicite despăgubirea de asigurare în sumă de 47 566,80 lei stabilit prin raportul de expertiză, or prin pct.4 lit. a) și lit. b) din procesul-verbal de constatare a daunelor din 30 ianuarie 2017, Burca Irina a acceptat repararea automobilului de către SRL ”Garant Prest”, ce urma să-l repare contra sumei în mărime de 31 206 lei, precum și a acceptat achitarea despăgubirii de asigurare în numerar sau în virament la cont bancar în baza prețurilor medii practicate de trei stații de specialitate: SRL „Grandmaster”, SRL „Ivalcar” și SRL „East Auto”.

Ca urmare CA „Donaris Vienna Insurance Group” SA și-a onorat obligațiile, a recunoscut evenimentul produs și a stabilit pentru păgubita Burcă Irina despăgubirea de asigurare în sumă totală de 32 074,36 lei, ce a fost transferată în contul ultimei. Or, careva obiecții de către Burcă Irina în privința cuantumului despăgubirii de asigurare determinat în rezerva preventivă în mărime de 40 000 lei, n-au fost invocate, fiind de acord la repararea automobilului de către SRL ”Garant Prest”, care a stabilit costul reparației în sumă de 31 206 lei.

Instanțele au respins celelalte pretenții cu privire la încasarea penalității și a dobânzii de întârziere, or acestea sunt accesorii și depind de pretenția de bază, ultima fiind neîntemeiată.

Cu referire la încasarea de la Ivancioglo Nicolae a prejudiciului moral, instanțele au conchis că suma de 2 000 lei poate fi considerată ca o compensare ce ar aduce satisfacție echitabilă persoanei vătămate, în cazul dat Irinei Burca, fiind suficientă pentru a-i oferi o reparație completă pentru suferințele suportate în urma accidentului rutier, ajungând la concluzia de a încasa anume această sumă.

La 15 mai 2019, Burca Irina reprezentată de avocatul Garaba Mihai a declarat recurs împotriva deciziei din 20 martie 2019 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea acesteia și a hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului a indicat că instanța de apel la emiterea deciziei a interpretat eronat legea precum și a săvârșit alte încălcări care au dus la soluționarea greșită a cauzei.

La 15 iulie 2019, CA „Donaris Vienna Insurance Group” SA a depus o referință la recursul declarat de către Burca Irina, solicitând considerarea acestuia ca fiind inadmisibil.

Analizând temeiurile invocate în cererea de recurs, referință, în raport cu materialele cauzei și prevederile legale, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de către Burca Irina reprezentată de avocatul Garaba Mihai, neîntemeiat și care urmează a fi considerat inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) al Codului de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a

normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) al Codului de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) al Codului de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al Codului de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin.(1) lit. f) al Codului de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea considerării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de Burca Irina reprezentată de avocatul Garaba Mihai, nu pot duce la admisibilitatea recursului, ori acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 al Codului de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel.

Acest fapt denotă caracterul declarativ a recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurenteii cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare al recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

Or, nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea amănunțită a motivelor de nelegalitate pe care se întemeiază, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului înseamnă nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată. Aderent, recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, condiția legală a dezvoltării motivelor de recurs implicând determinarea greșelilor anume imputate instanței de apel, o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează.

Abordarea recurenteii, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acesteia cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune considerarea acestuia ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs declarată de către Burca Irina reprezentată de

avocatul Garaba Mihai.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea considerării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) ale Codului de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Burca Irina reprezentată de avocatul Garaba Mihai.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Nicolae Craiu

Svetlana Filincova